

LA CAPUTXETA

Contes de sobretaula

LA CAPUTXETA segueix la línia d'escenificació d'altres contes de la Companyia l'Estaquirot adreçats al públic més menut. Com EL PATUFET , ELS TRES PORQUETS , o LA RATETA .

La realització del conte és molt visual, partint de transformacions escèniques on els diferents titelles es van manipulant a la vista del públic i on es descriuen uns ambients molt diferenciats i a la vegada fàcils de reconèixer per un nen petit. Creiem que es tracta d'un espectacle que podreu aprofitar per treballar a classe conceptes i elements molt adequats als nens d'aquesta edat.

Fitxa tècnica:

Manipuladors: Núria Benedicto, Olga Jiménez

Tècnica: Titelles manipulats sobre taula

Escenografia: Alfred Casas

Construcció: Cia L'Estaquirot, Alfred Casas, Pedro Jiménez

Producció i realització: L'Estaquirot teatre

Durada: 45 minuts.

Espai escènic: 3 x 3 metres

Potència elèctrica: 1.500 W, 220 V

La il·luminació va incorporada a l'escenografia i ho porta la companyia

Públic recomanat: 2 a 7 anys

El conte:

Hi havia una vegada una nena que sempre duia una caputxa vermella al cap i per això tothom li deia caputxeta vermella. La caputxeta vivia amb la seva mare que era modista, tot el dia feia anar la màquina de cosir... A la caputxeta li agradava molt disfressar-se amb les robes que la mare cosia i la veritat és que era una mica entremaliada.

Un dia, l'avia de la caputxeta, que vivia tota sola en una caseta al mig del bosc va anar al metge per que tenia molta tos. El metge li va dir que anés cap a casa i es posés al llit perquè estava molt refredada. Quan va arribar, va telefonar a casa de la seva néta per dir-li què li passava i al saber-ho, la mare i la caputxeta, que s'estimaven molt l'avia, van decidir fer-li un pastís molt bo. Com que la mare havia d'acabar el vestit de la Sra. Rosa urgentment, va demanar a la seva filla que anés a portar-lo ben depressa i que sobretot no s'entretingués pel camí.

La caputxeta va agafar el cistell i va marxar cap a casa de l'avia, però enlloc de fer cas a la seva mare es va quedar badant davant d'una fira que havia arribat al poble; allí va trobar-hi el seu amic Joan i tots dos van decidir acostar-s'hi. Quan la caputxeta se'n va adonar que era molt tard, va recordar el que li havia dit la mare i es va posar a córrer sense parar...Ai! la mare, com la renyaria..!

Quan ja era prop del bosc va sentir una veu, es va girar i en veure el llop, va tenir por. Però el llop va ser tan simpàtic...!, li va dir que si volia arribar més depressa a casa de l'avia havia d'anar pel camí del bosc, així que va fer-li cas, li va donar les gràcies i va marxar corrent. El llop, content d'haver-la enredat, va començar a córrer per arribar-hi primer, va entrar a la casa i d'una sola mossegada es va empassar l'avia. Després es va posar la seva camisa de dormir, les ulleres i la gorra i es va tancar bé amb els llençols. Quan la caputxeta va arribar a casa de l'avia i va entrar, es va acostar al llit per fer-li un petó i llavors se'n va adonar que tenia el nas, els ulls i les dents molt grosses, però ja no va ser a temps de fugir perquè el llop se la va empassar d'un sol mos. Després, tip com estava, es va adormir.

Un llenyataire que passava per allí va estranyar-se en sentir uns roncs molt forts que sortien de la casa; va mirar per la finestra i va veure el llop estirat sobre el llit. Va entrar sense fer soroll i llavors va sentir les veus de l'avia i de la nena que demanaven auxili; amb molt de compte per no despertar al llop, el llenyataire va obrir la panxa de la bèstia per a que poguessin sortir, estaven ben espantades!

Després van posar dins la panxa del llop tot el que van trobar al rebost: cebes, alls, conserves, etc...Amb l'ajuda de l'avia van tornar a cosir la panxa i es van amagar. Quan el llop es va despertar, li feia tant mal la panxa que va jurar no tornar a menjar mai més àvies constipades ni nenes desconegudes i se'n va anar per a no tornar mai més.

Aprofitament didàctic:

Us proposem una petita guia per treballar aquest espectacle. Això és tan sols una referència que podeu adaptar, segons el vostre treball i d'acord amb el nivell de cada grup de nens i nenes.

Parlar de l'obra i fer preguntes de comprensió.

Fer que els nens expliquin el conte, que imitin les veus i sorolls dels personatges (el llop: quan ronca, quan vol fer la veu de l'àvia...).

Descriure i parlar dels ambients que han sortit: la cuina de la casa, el metge, la fira, el bosc, la casa de l'àvia.

Parlar dels camins: el camí llarg i el camí curt; provar de fer dos camins diferents per anar de la classe al pati, senyalar el camí llarg i el camí curt d'un dibuix .

Parlar dels advertiments que la mare li ha fet a la caputxeta: "no t'entretenguis..." .

Reflexionar sobre anar depressa i anar a poc a poc (no per molt córrer s'arriba abans).

Fer dibuixos dels personatges del conte.

Veure i observar els diferents ingredients que es necessiten per a fer un pastís i d'on s'obtenen.

Parlar de la importància d'anar al metge quan s'està malalt i dels medicaments.

Disfressar-se, fer una caputxa com la de la caputxeta.

Parlar dels ulls, la boca, les dents i les orelles i pensar per a què serveixen: per mirar, per menjar, per mastegar, per escoltar...

BIBLIOGRAFIA:

La Caputxeta Vermella. Jonathan Langley edicions Junior , grup Grijalbo.

La Caputxeta Vermella. F.Boada , P. Estrada ed. La Galera 1993.

Mil Anys de Contes edicions Milan 1990.

Critica de diari

Il gruppo Estaquirot presenta **La caputxeta**, è una versione particolarmente moderna e divertente della sempre verde favola di Cappuccetto Rosso.

La Companya Estaquirot di Barcelona ha iniziato la propria attività nel 1973 ed ha prodotto oltre 40 spettacoli di teatro de figura sia per adulti che per bambini . Da qualche anno lavora a un progetto che mira ad adattare le fiabe popolari per il teatro utilizzando una tecnica particolare: il teatro da tavolo, con i pupazzi a vista.

L'allestimento é strettamente legato all'elemento visuale , agli oggetti posti in scena e naturalmente al particolare utilizzo del pupazzi stessi che eseguono le trasformazione sceniche "a vista" davanti al pubblico.

1998 (Corriere Romagne di Cesena 23 -3-98)

